

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/179/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114202151
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6114202151.3

Rozhodnutie

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o. so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi A. Z., E.. XX. XX. XXXX, J. Z. I. XXXX/X, XXX XX I. I., Š. F. S. X., J. Č. E. E.A. A. Y. F. J. Š., S. J. F. S. I. I., o zaplatenie 171,44 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Doručením oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava do konania dňa 22. 10. 2014 **n e n a s t a l i** účinky vzniku vedľajšieho účastníctva na strane odporcu.

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi 171,44 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 31,94 eura od 04. 02. 2011 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 139,50 eura od 04. 03. 2011 do zaplatenia, a nahradiť trovy konania vo výške 16,50 eura za zaplatený súdny poplatok, zástupcovi navrhovateľa, v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľovi náhradu trov konania za zastúpenie advokátom **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 03. 02 2014 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 171,44 eura s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o pripojení uzatvorenej podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z.z. medzi právnym predchodcom navrhovateľa, spoločnosťou T-Mobile Slovensko a.s., ktorej práva a povinnosti, záväzky a pohľadávky prevzala v dôsledku zlúčenia spoločnosť Slovak Telecom a.s. s odporcom, poskytoval právny predchodca navrhovateľa od účinnosti zmluvy odporcovi služby elektronickej komunikácie. Odporca sa zaviazal riadne odoberať služby elektronickej komunikácie, a to najmä uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku podľa zvoleného programu služieb. Odporca neplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy a cenu riadne poskytnutých služieb navrhovateľovi nezaplatil, resp. nezaplatil ich pomernú časť, čím porušil povinnosti jemu vyplývajúce zo zmluvy v spojení so Všeobecnými podmienkami. Dlž odporcu voči navrhovateľovi, ktorý vznikol na základe vyššie uvedených skutočností vyčíslil nasledovne: celková neuhradená suma v čase postúpenia pohľadávky: 171,44 eura, aktuálna dlžná suma: 171,44 eura. Na základe uvedeného, sa navrhovateľ domáhal zaviazania odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 171,44 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 31,94 eura od 04. 02. 2011 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 139,50 eura od 04. 03. 2011 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 10Ro/31/2014-26 zo dňa 28. 03. 2014, ktorý sa odporcovi nepodarilo doručiť do vlastných rúk, a preto bol uznesením č.k. 10Ro/31/2014-41 zo dňa 30. 07. 2014 zrušený. Z dôvodu, že pobyt odporcu sa súdu v konaní zistiť nepodarilo, uznesením č.k. 12C/179/2014-60 zo dňa 24. 11. 2014 mu bola na zastupovanie v konaní ustanovená opatrovníčka.

Podľa § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 OSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa § 43 ods. 1 zákona 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 610/2003 Z.z.“), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Nakoľko predmetom konania je zaplatenie sumy 171,44 eura, ide podľa § 200ea OSP o drobný spor. Súd podľa § 115a ods. 2 a § 156 ods. 3 OSP rozhodol vo veci bez nariadenia ústneho pojednávania. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené súdom na úradnej tabuli súdu od 16. 01. 2015 do 29. 01. 2015.

Z navrhovateľom predložených listín mal súd preukázané, že právny predchodca navrhovateľa uzatvoril s odporcom zmluvu o pripojení dňa 11. 01. 2011, ktorej predmetom bolo poskytovanie telekomunikačných služieb odporcovi právnym predchodcom navrhovateľa za odplatu, telefónne číslo odporcu bolo XXXX XXX XXX. Telekomunikačné služby boli odporcovi poskytnuté, za tieto vyúčtoval právny predchodca navrhovateľa voči odporcovi odplatu a to faktúrou na sumu 31,94 eura s dátumom splatnosti 03. 02. 2011 a na sumu 139,50 eura s dátumom splatnosti do 03. 03. 2011. Súd mal preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 06. 2013 bola pohľadávka voči odporcovi pod referenčným č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX právnym predchodcom navrhovateľa postúpená navrhovateľovi. Nakoľko odporca vystavené faktúry za poskytnuté služby navrhovateľovi

ani jeho právnomu predchodcovi neuhradil, súd podanému návrhu vyhovel a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 171,44 eura.

Z dôvodu omeškania odporcu s plnením peňažného dlhu vzniklo navrhovateľovi právo podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka na zaplatenie úroku z omeškania z dlžných súm. Výšku úrokovej sadzby stanovuje § 3 ods. 1 nariadenia, a to v znení účinnom do 31. 01. 2013, nakoľko zmluvný vzťah vznikol pre týmto dňom a to navýšením ôsmich percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú Európskou centrálnou bankou. Odporcovi bola preto uložená povinnosť zaplatiť aj úroky z omeškania v zákonom a nariadením stanovenej výške z dlžných súm a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých faktúr do zaplatenia, keďže omeškaním s plnením peňažného dlhu doposiaľ trvá.

Nakoľko navrhovateľ mal v konaní plný úspech, vnikol mu podľa § 142 ods. 1 OSP nárok na náhradu trov konania, ktorú si uplatnil vo výške 16,50 eura za zaplatený súdny poplatok a vo výške 63,12 eura za zastúpenie advokátom. Trovy konania potrebné na účelne uplatňovanie práva sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie treba posudzovať samostatne.

Súd navrhovateľovi nepriznal trovy zastúpenia advokátom (spoločnosť s ručením obmedzeným založená na účel výkonu advokácie), nakoľko tieto neboli účelne vynaložené na uplatňovanie práva. Navrhovateľ nenadobudol pohľadávku pri výkone vlastnej podnikateľskej činnosti ako dôsledok neplnenia povinností svojich zmluvných partnerov, ale za odplatu zmluvou o postúpení pohľadávok od pôvodného veriteľa (právny predchodca navrhovateľa) dlžníka (odporcu). Už z uvedeného možno usudzovať, že navrhovateľ má nevyhnutné predpoklady na to, aby postúpenú pohľadávku uplatnil na súde bez potreby osobitného zastúpenia advokátom. Z výpisov z obchodného registra súd ďalej zistil, že jediným spoločníkom navrhovateľa je spoločnosť BL Consulting, s.r.o., IČO: 35 821 132 a jediným konateľom je JUDr. Peter Štrpka. Jediným spoločníkom navrhovateľa, spoločnosť BL Consulting, s.r.o., IČO: 35 821 132, má dvoch spoločníkov JUDr. Davida Soukeníka a JUDr. Petra Štrpku, ktorí sú zároveň aj konateľmi. Zástupca navrhovateľa, spoločnosť SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., IČO: 36 862 711, má dvoch spoločníkov JUDr. Davida Soukeníka a JUDr. Petra Štrpku, ktorí sú zároveň aj konateľmi. Zo vzájomného majetkového prepojenia vyplýva, že spoločníkmi a konateľmi spoločníka navrhovateľa a spoločníkmi a konateľmi zástupcu navrhovateľa sú tie isté osoby. Navrhovateľ si konateľom JUDr. Petrom Štrpkom za zástupcu vybral spoločnosť, v ktorej je on sám jedným z dvoch konateľov (aj spoločníkov). Zastúpenie navrhovateľa zástupcom, v ktorom je jeden z dvoch spoločníkov a konateľov osoba JUDr. Peter Štrpka (advokát), ktorá je zároveň jediným konateľom navrhovateľa, nie potrebné na účelne uplatnenie práva. Konateľ navrhovateľa JUDr. Peter Štrpka je zároveň aj konateľom (advokátom) zástupcu, teda má nevyhnutné predpoklady, aj právne, na konanie v mene navrhovateľa. V rámci argumentácie týkajúcej sa náhrady trov konania zastúpenia advokátom v danom prípade, súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. sp. zn. I. ÚS 988/2012 zo dňa 25. 07. 2012, podľa ktorého typový spôsob uplatnenia pohľadávky je dôkazom toho, že účelom právneho zastúpenia nie je poskytovanie právnej pomoci, ale parazitovanie na drobných pohľadávkach voči občanom, ktoré sú umelo navyšované do nezmyselnej výšky za účelom zabezpečenia ľahkého zárobku. Takéto správanie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, resp. dokonca procesnou šikanou, a preto takéto trovy konania nemožno priznať, hoci bol účastník vo veci samej úspešný. Trovy zastúpenia advokátom v prípade, ak konateľom navrhovateľa, ktorý uplatnenú pohľadávku nadobudol odplatným prevodom, je advokát, ktorý je zároveň konateľom zástupcu navrhovateľa, nepovažuje súd za účelne vynaložené, a preto ich podľa § 142 ods. 1 OSP navrhovateľovi nepriznal.

Z uvedených dôvodov súd zaviazal odporcu len na náhradu trov konania vo výške 16,50 eura za navrhovateľom uhradený súdny poplatok a náhradu trov za zastúpenie advokátom navrhovateľovi nepriznal.

Dňa 22. 10. 2014 bolo súdu doručené podanie JUDr. Patrika Podhorského, advokáta so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, ktorým oznámil v mene občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov súdu vstup vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 OSP na strane odporcu.

Súd oznámil opatrovníčke odporcu vstup vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane, opatrovníčka odporcu neudelila súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 OSP, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a tiež v súlade s názormi prezentovanými v odbornej literatúre (viď O. D. W. D., Občiansky súdny poriadok - Komentár, I. diel, str. 380, Eurounion, 2010) predpokladmi účasti vedľajšieho účastníka v konaní sú: a) výzva účastníka konania alebo podnet vedľajšieho účastníka konania, b) uvedenie na strane ktorého účastníka bude vedľajší účastník vystupovať, c) preukázanie právneho záujmu vedľajšieho účastníka na výsledku sporu (ak nejde o prípad, v ktorom tento záujem vyplýva z osobitného zákona - k tomu viď tiež ďalej), d) rozhodnutie súdu o prípustnosti vedľajšieho účastníka (ak účastník konania vznesie námietku neprípustnosti vedľajšieho účasti), e) súhlas vedľajšieho účastníka, ak jeho vstup navrhol účastník konania, f) súhlas (hlavného) účastníka konania, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať, ak podnet na vstup dal sám vedľajší účastník.

Vedľajší účastník môže do konania vstúpiť buď z vlastnej iniciatívy alebo iniciatívy účastníka konania. Ak účastník konania navrhne, aby určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník, súd oboznámi s uvedeným návrhom tento subjekt a vyzve ho, aby sa k nemu vyjadril a oznámil, či vstupuje do konania ako vedľajší účastník. Pokiaľ označený subjekt urobí procesný úkon prejavujúci jeho vôľu vstúpiť do konania, stáva sa vedľajším účastníkom vo chvíli, keď súdu dôjde jeho písomné oznámenie alebo keď svoj úkon urobí ústne do súdnej zápisnice; k vzniku vedľajšieho účasti sa nevyžaduje rozhodnutie súdu. Pokiaľ účastníkom navrhnutý subjekt neprejaví vôľu vstúpiť do konania v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka, nevzniká jeho vedľajšie účasti; nikoho totiž nemožno nútiť, aby sa stal vedľajším účastníkom konania.

Súd z vlastnej iniciatívy neskúma, či je vedľajšie účasti prípustné, alebo neprípustné; o (ne)prípustnosti vedľajšieho účasti rozhoduje, ak niektorý z účastníkov namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Aj vtedy, keď vstup do konania iniciuje samotný vedľajší účastník, majú účastníci právo vyjadriť sa k jeho úkonu, ktorým prejavil, že vstupuje do konania, a prípadne namietajú neprípustnosť tohto vstupu.

V prípadoch, na ktoré dopadá ustanovenie § 93 ods. 2 OSP zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitimácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 OSP), tu vyplýva priamo zo zákona. V prípade takejto právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jeho činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takých osobitných predpisov, je tiež zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré bolo účinné do 31. decembra 2012 (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“). V zmysle § 25 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. môže právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podať

návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti.

V prípadoch, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 93 ods. 2 OSP, je podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní súhlas (hlavného) účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať (viď vyššie podaný výpočet predpokladov vedľajšieho účastníctva, konkrétne písm. f). Potreba súhlasu účastníka, ktorý má byť v konaní podporovaný vedľajším účastníkom, vyplýva zo samej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Z ustanovenia § 93 OSP nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať bez vyjadrenia súhlasu „ním podporovaného“ účastníka. Je vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať (hlavného) účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 OSP. Účel procesnej pomoci v sporovom konaní, ktorú má vedľajší účastník poskytovať (hlavnému) účastníkovi konania, môže byť naplnený, len ak účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, s vedľajším účastníctvom súhlasí. I keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má bezpochyby účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadriť svoj súhlas ale aj nesúhlas s jeho vstupom do konania. Treba mať totiž na pamäti, že v dôsledku rovnakých procesných práv a povinností môže vedľajší účastník v procesnom zmysle (i keď len do určitej miery) zasahovať do priebehu konania a ovplyvňovať ho. Napríklad rovnakými právami a povinnosťami vedľajšieho účastníka v konaní v zmysle § 93 ods. 3 OSP treba rozumieť práva a povinnosti procesnej povahy, napr. priznanie náhrady trov konania, uloženie povinnosti hradiť trovy konania (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Odo 480/2005 zo dňa 28. 04.2005). Vedľajší účastník môže svojím konaním priamo ovplyvniť výšku náhrady trov konania aj v neprospech ním podporovaného účastníka, na strane ktorého vystupuje. Účastník konania má preto právo udelením svojho (ne)súhlasu zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP konal ten, koho účasť v konaní si neželá. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa jednoznačne priechil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane účastníka konania, ktorý by bol tomuto účastníkovi podľa § 93 ods. 2 OSP nanútený (z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013).

Odporca, ani jeho opatrovníčka nevyjadrila súdu súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane. Nečinnosť, alebo mlčanie, nie je možné zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku posúdiť ako súhlas s vystupovaním vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Pokiaľ preto nevyjadrí účastník, na koho strane má vedľajší účastník vystupovať svoj súhlas, oznámenie občianskeho združenia o vstupe do konania nemá právnu relevanciu. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa priechil vstup takéhoto vedľajšieho účastníka do konania, ktorý by bol spotrebiteľovi nanútený. Súd tiež uvádza, že súd nemá preukázanú právnu subjektivitu subjektu „Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV“, jeho sídlo, IČO, ani predmet činnosti a z týchto dôvodov ho považuje súd za absolútne neúčinné, preto ani nebol dôvod vyzývať JUDr. Patrika Podhorského na odstraňovanie väd podania, pokiaľ odporca súhlas na vystupovanie uvedeného subjektu na jeho strane neudelil.

So zreteľom na uvedené, pri absencii výslovnej právnej úpravy, ako postupovať v prípade, ak oznámením tretej osoby súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník, nenastanú účinky vzniku vedľajšieho účastníctva, považoval súd za potrebné deklaratórne rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/207/2011 zo dňa 10. 10. 2012).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.